

Ο Κύριος θεραπεύει τον εκ γενετής τυφλό

/ Πεμπτουσία

image not found or type unknown

Κάποια μέρα ο Ιησούς συνάντησε κάποιον που από τη γέννησή του ήταν τυφλός. Οι μαθητές του τον ρώτησαν: «Κύριε, ποιος αμάρτησε, αυτός ή οι γονείς του, για να γεννηθεί τυφλός;» Κι ο Ιησούς αποκρίθηκε: «Ούτε αυτός, ούτε οι γονείς του. Γεννήθηκε τυφλός για να φανερωθεί σ' αυτόν η δύναμη του Θεού. Όσο είμαι σ' αυτόν τον κόσμο, εγώ είμαι το Φως του κόσμου».

Έφτυσε κάτω στο χώμα κι έφτιαξε πηλό που τον έβαλε πάνω στα μάτια του τυφλού κι ύστερα τον έστειλε να πλυθεί στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Ο τυφλός έκανε όπως του είπε ο Κύριος κι αμέσως είδε. Οι γείτονες κι οι γνωστοί του, που τον γνώριζαν τυφλό, τον ρωτούσαν πώς βρήκε το φως του κι εκείνος τους απαντούσε ότι κάποιος άνθρωπος που τον λένε Ιησού τον θεράπευσε.

Οδήγησαν τον θεραπευμένο τυφλό στους Φαρισαίους, οι οποίοι του ζήτησαν να τους πει ποιος και πώς τον θεράπευσε. Εκείνος τους είπε πώς συνέβησαν όλα τα γεγονότα. Οι Φαρισαίοι όμως δυσαρεστήθηκαν, γιατί η θεραπεία του τυφλού είχε γίνει ημέρα Σάββατο. «Δεν είναι δυνατόν αυτός που σε θεράπευσε να είναι άνθρωπος του Θεού, αφού δεν τηρεί την αργία του Σαββάτου. Κι αφού δεν είναι του Θεού, θα είναι αμαρτωλός. Πώς μπορεί όμως ένας αμαρτωλός να κάνει τέτοιο θαύμα;», έλεγαν οι Φαρισαίοι κι έγινε μεταξύ τους σχίσμα και διαφωνία. Για να βεβαιωθούν ότι ο τυφλός τους έλεγε την αλήθεια, φώναξαν και τους γονείς του. Εκείνοι είπαν ότι πράγματι αυτός είναι ο γιος τους που είχε γεννηθεί τυφλός. Πώς όμως θεραπεύθηκε δεν μπορούσαν να πουν, γιατί δεν γνώριζαν το περιστατικό. Ας ρωτούσαν τον γιο τους που ήταν ενήλικος. Αυτός ήξερε τι ακριβώς συνέβη.

Οι γονείς του μίλησαν έτσι, γιατί δεν ήθελαν να δυσαρεστήσουν τους Φαρισαίους. Φοβόντουσαν μήπως τους διώξουν από τη συναγωγή. Για δεύτερη φορά κάλεσαν τον πρώην τυφλό οι Φαρισαίοι και τον έβαλαν να τους διηγηθεί πάλι τη θεραπεία του. Με θάρρος τους ξαναείπε ότι αυτός που τον θεράπευσε πρέπει να ήταν άνθρωπος του Θεού, αλλιώς δεν θα μπορούσε να κάνει τέτοιο θαύμα. Απόρησε μάλιστα πώς οι Φαρισαίοι δεν πίστευαν ότι ήταν άνθρωπος του Θεού. «Πού ακούστηκε ν' ανοίξει κάποιος τα μάτια ενός εκ γενετής τυφλού; Αν δεν ήταν απ' τον Θεό αυτός ο άνθρωπος, δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτα», τους είπε. Θύμωσαν τότε οι Φαρισαίοι, του είπαν πώς δεν μπορεί να τους κάνει το δάσκαλο αυτός που γεννήθηκε μέσα στην αμαρτία και τον πέταξαν στο δρόμο.

Έμαθε ο Κύριος όσα συνέβησαν στον τυφλό που είχε θεραπεύσει και τον αναζήτησε. Όταν τον βρήκε τον ρώτησε: «Πιστεύεις στον Υιό του Θεού;». « Ποιος είναι, Κύριε, για να πιστέψω;», ρώτησε ο τυφλός. «Και τον έχεις δει και είναι αυτός που τώρα σου μιλάει», αποκρίθηκε ο Κύριος. «Πιστεύω, Κύριε!», είπε τότε εκείνος και τον προσκύνησε.

Ο Κύριος γύρισε προς τους μαθητές και τον κόσμο και είπε: «Εγώ ήρθα στον κόσμο για να κριθούν οι άνθρωποι και να φανερωθεί η αλήθεια. Αυτοί που δεν βλέπουν θα δουν και κάποιοι που νομίζουν ότι βλέπουν θα τυφλωθούν». Άκουσαν αυτά τα λόγια κάποιοι Φαρισαίοι και αναρωτήθηκαν: «Μήπως και μεις είμαστε τυφλοί;» Κι ο Ιησούς τους είπε: «Αν ήσασταν τυφλοί, δεν θα είχατε αμαρτία. Τώρα όμως λέτε ότι βλέπετε, γι' αυτό έχετε ολόκληρη την αμαρτία».

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

